

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 190

CLEVELAND, O., THURSDAY MORNING, AUGUST 13TH, 1931

LETO XXXIII—VOL. XXXIII

Ameriška delavska federacija nasprotuje znižanju mezd delavstvu

Atlantic City, 12. avgusta. — Predsednik Ameriške delavske federacije, se je izjavil, da se je eksekutivni odbor, ki je tukaj na zborovanju, izjavil, da se bo boril s skrajnimi silami proti vsakemu znižanju plač v ameriški industriji, ker le tako se bo obdržal standard nakupovanja v državi. "Brezposelnost," je rekel Green, "bo trajala toliko časa, dokler se ne bo dvignila nakupovalna sila mase. Nizke plače pomenijo nezaposelnost, nezadovoljstvo in tragedijo naroda. Današnja brezposelnost se ne bo dvignila, dokler se ne dvignejo delavske plače v toliko, da bosta mož in žena lahko nakupovala. Kakor hitro bodo začele mase kupovati, tako hitro bo izginila brezposelnost. In nakupovati se ne more, ako se malo zasluži." Odbor delavske federacije hvali one industrije in delodajalce, ki so podpirali v tej depresiji principe te delavske organizacije in niso zniževali plač delavstvu. Obratno pa ožigujejo one, ki so nizekto izrabili današnji položaj in se okoristili z njim s tem, da so trgali plače svojim delavcem, polnili sebi žepa, in kradli delavcu kruh izpred ust.

Vlada bo končno storila korake, da se odpomore stradajočemu narodu

Washington, 12. avgusta. — Predsednik Herbert Hoover je izjavil, da bo vlada Zed. držav sodelovala pri načrtu, kako bi se letošnjo zimo prehranilo stradaljoče. Išče se pot, kako bi se dalo stradajočim živež, katerega je v Ameriki danes nakopičenega v ogromnih skladiščih. Toda predsednik Hoover je mnenja, da naj lokalne organizacije izčrpajo vsa svoja sredstva, predno bo storila vlada svoje. Na Hooverja pritiskajo, da bi sklical izredno zasedanje kongresa nemudoma, toda on se temu upira in dela na načrtu, da se bi ustanovila vsenarodna pomožna organizacija, katera bi prevzela preskrbo potrebnih za vso državo. Zaenkrat bodo vzeli iz vojaških skladišč 1.600.000 volnenih odev in 206.000 postelj, katere se bo razdelilo potrebnim. Priznati se pa mora, da se je vlada Zed. držav resno zganila in študira silno potrebo naroda in da se temu priskoči na pomoč vsaj še pred zimo.

Fordova družba kupi 365 akrov zemlje

Veliko veselje je zavladalo včeraj v Painesville in Richmond, O., ko je končno Ford Motor Co. družba naznanila, da bo kupila 365 akrov zemlje v Lake county. Zemljišče se nahaja zahodno ob reki Grand River. K temu je pripomoglo dejstvo, da so volivci Lake county v tork odobrili izdajo bondov v vsoti \$180.000 za preureditev pristanišča, oziroma poglabitev in razširjenje Grand River, da bodo mogli pristati Fordovi parniki iz Detroita. To zemljišče je bilo last New York Central železnice. Pričačuje se, da bo Fordova družba v kratkem pričela z gradnjo velike tovarne, v kateri se bo izgotovilo 400 avtomobilov dnevno. V novi tovarni bo takoj dobilo delo 2.500 delavcev, kakor hitro bo pričela obratovati. To novo podjetje pomeni veliko za Painesville in okolico.

Valentin Kaučič umrl

V sredo je preminul v Lakeside bolnici rojak Valentin Kaučič, star 67 let, stanujoč na 1381 E. 51st St. Doma je bil iz Preske, občina Medvode, kjer zapuščila soprogo in eno hčer ter enega brata. Tukaj je bival 20 let, ter zapuščila enega sina in eno hčer ter več sorodnikov. Bil je član društva Carniola Tent 1288 Maccabees. Pogreb se vrši iz hiše žalosti v soboto zjutraj pod oskrbo Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda. Naj v miru počiva, preostalih pa naše globoko sožalje.

Seja trgovcev

Danes zvečer ob osmi se vrši seja "Kluba slovenskih groceristov in mesarjev v Collinwoodu." Vrši se v Slovenskem domu na Holmes Ave. Kdor še ni član, lahko pristopi danes zvečer. Razdelilo se bo na seji tudi tikete za dobitke na skupnem pikniku. Trgovci, ki spadajo v ta klub, bodo začeli deliti te tikete brezplačno svojim odjemalcem od petka naprej.

Na hrano in stanovanje

so vzeli pri družini John Turk, 1127 E. 63d St., novo "bordarico," ki pravi, da v teh slabih časih ne bo plačevala nobenega "borda," dokler se časi ne izpremenijo. Mati in otrok sta zdrava. Naše čestitke!

Darilo za rojstni dan

Mr. Frank Grdina, manager Grdinovih prodajalca za pohištvo je dobil v tork lepo vezilo za rojstni dan, ko ga je teta štorklja obdarila s krepkim sinčkom. Naše čestitke!

Raketirstvo, ropi, umori—sad velemesta

Iz naših naselbinah v Madison in Geneva, Ohio

Geneva, O. 12. avgusta. — Računa se, da se nahaja v okolici mesta Geneva, Madison, Unionville, Thompson in Trumbull mnogo nad sto slovenskih farmerjev. Zlasti lansko leto in letos se jih je mnogo priselilo sem. Vsi so prišli iz Cleveanda, od koder je večino njih poglaval gospodarska kriza in današnja rezposelnost. Nekateri imajo koder je večino njih poglaval gospodarska kriza in današnja rezposelnost. Nekateri imajo koder je večino njih poglaval gospodarska kriza in današnja rezposelnost. Nekateri imajo koder je večino njih poglaval gospodarska kriza in današnja rezposelnost.

boljše gospodarstvo in napredek okrajja. Slišal sem, da mnogi želijo, da bi kandidiral v ta važni urad občine znani in priljubljeni farmer, Mr. Jože Gramc. Prigovarjajo mu nele slovenski prijatelji, pač pa tudi ameriški kooperativa za prodajo poljskih pridelkov, potem napeljava elektrike, šolski sistem itd. Letos bodo Slovenci, ki bivajo v okrožju takozvanega "Harpersfield township," dobili najbrž svojega prvega kandidata za krajno zastopstvo. Od teh zastopnikov ali "trustees," kot jih nazivljejo, je v vsem odvisno

merji, je potrebno še mnogo javnih naprav in upeljav, toda Slovenci nimajo dosti besede, ker nimajo v nobeni oblasti svojega zastopnika. Ena prvih potrebščin je — izboljšanje cest, ki naj olajša promet. Nadalje boljša kooperativa za prodajo poljskih pridelkov, potem napeljava elektrike, šolski sistem itd. Letos bodo Slovenci, ki bivajo v okrožju takozvanega "Harpersfield township," dobili najbrž svojega prvega kandidata za krajno zastopstvo. Od teh zastopnikov ali "trustees," kot jih nazivljejo, je v vsem odvisno

Pozor Euclidčan! V petek je važna seja Progressivnega kluba

Jugoslovanski progresivni klub v Euclidu, sklicuje za petek, 14. avgusta jako važno sejo v Slovenski društveni dom na Recher Ave. Začetek seje je ob osmih zvečer. Kakor je že bilo omenjeno, bo ta klub igral jako važno vlogo na političnem polju letošnjo jesen. Na to sejo so povabljeni kandidati, ki bodo povedali svoje stališče glede napredka naše naselbine. Naš narod ni več politična manjšina v Euclidu, ampak je postal faktor, s katerim je treba računati. Naš narod se mora ozreti okrog sebe in si poiskati svojih pravic, ki mu gredo, če mu jih drugi ne bodo dali. Dve leti je poteklo, kar je bil ustanovljen Jugoslovanski progresivni klub v Euclidu in je v tem času storil mnogo koristnega za naselbino in tudi sedaj ne misli držati križem rok, ampak se bo boril za napredek naselbine, predvsem pa naših ljudi. Kdor še ni član tega kluba, naj pristopi. Pristopnina je prostoda do konca tega leta. Članarina znaša za moške \$1.00, za ženske 50c na leto. Združimo se v močno organizacijo in zmaga bo gotovo naša pri letošnjih volitvah!

Pravita, da se ne podasta

Eward Feist in njegova žena se nahajata že 39 dni v okrajni ječi, kamor ju je poslal sodnik Bell. Omenjena sta bila dolžna na pohištvo in trgovec jima je hotel vzeti pohištvo, česar pa ta dva na noben način nista pustila. Zakonska imata dva otroka, v starosti 6 in 11 let, ki ju vsak dan obiščeta v ječi. Sodnik pravi, da bosta toliko časa v ječi, dokler ne izročita pohištva. Feist pravi, da se v ječi prav dobro počuti in da se je zredil že za 10 funtov.

Žalostna vest iz domovine

Sporočila se nam, da je po kratki bolezn umrl 13. julija Jože Kaferle, posestnik v vasi Selo pri Mirni na Dolenjskem, star 41 let. Pokojni je bil načelnik gasilnega društva v Selu in večletni občinski odbornik občine Mirna. Ves čas svetovne vojne je bil v bojni črti, kar mu je gotovo pripomoglo v prezgodnji grob. V starem kraju zapuščila žena Jozefa, tri nedorasle otroke, mater, brata Antona, sestro, omeženo možina in v Clevelandu pa brata, Louis Kaferle na 452 E. 157th St. Naše iskreno sožalje preostalih!

Vlada naj bi prevzela v svojo oskrbo premogovno industrijo

Washington, 12. avgusta. — Pri prihodnjem kongresnem zasedanju bo stavil kongresnik Clyde Kelly iz Pennsilvanije predlogo, da vlada Zed. držav prevzame vso premogovno industrijo v svoje roke, to je kopanje premoga in prodajo iste. Kelly je mnenja, da se premogovna industrija nikdar ne bo postavila na trdne noge, razun ako jo prevzame vlada v svojo kontrolo. Pred devetimi leti je isti Kelly stavil v kongresu predlogo, da se upostavi vladna komisija, toda predloga ni prišla do glasovanja, ker ni dobila dovolj podpore. Toda od takrat, pravi Kelly, se je situacija toliko izpremenila, da bo predloga sedaj gotovo prodrla. Da se bodo tudi premogovne družbe strinjale s to idejo, kaže to, ker je J. D. A. Morrow, predsednik Pittsburgh Coal Co. sam sugestiral načrt, na kak način bi vlada prevzela kontrolo nad premogovno industrijo. Naprodukcijska premogovna, ki je danes najvažnejši problem premogovne industrije, bi se lahko uspešno rešila samo pod vladno kontrolo, je zaključil Kelly.

Ča je zamenjal za roparja

Youngstown, O. — Razvažalec mleka, Thomas Diserisofaro, je v zgodnjih jutranjih urah razvažal mleko, ko je videl nekoga moškega, ki je prihitel iz neke temne ulice. Mlekar, misleč, da je to kak ropar, ga je udaril z mlekarso steklenico po glavi in ga na mestu ubil. Pozneje se je dogladno, da je bil to neki 51 letni Abe Rothenberg, ki si je hotel vzeti steklenico mleka, ker je bil lačen.

Prebivalstvo Kanade

Ottawa, Ont., 11. avgusta. — Zadnje štetje v Kanadi pravi, da je tam samo 9.922.000 prebivalcev, niti dvakrat toliko ne, kot ga šteje država Ohio.

Veselica Zapadnih Slovenskih Društev

V nedeljo, 16. avgusta se vrši pri Frank železniku na Jennings Rd. velik piknik katerega priredila skupna društva iz zapadne strani mesta. Čisti prebitek piknika bo za bodoči slovenski narodni dom na zahodni strani mesta. Prijazno je vabljenovo vse občinstvo, ker bo zabava imenitna.

Se je podvrgl operaciji

Fred Makovec, sin dobro poznane in spoštovane Mrs. Makovec iz 63. ceste, se je moral podvržti operaciji in se nahaja v Chicago Osteopathic bolnici. Mlademu, nadebudnemu mladeniču želimo skorajšnjega okrevanja, da bi tako mogel nadaljevati svoje študije.

Pošilja pozdrave

Iz Frederick, Md. pošilja lepe pozdrave Mr. Marian Mihaljevič. Odsel je tja po svojo soprogo, ki se je nahajala par mesecev pri svojih starih na počitnicah.

V bolnico so odpeljali

Mr. Anton Znidaršič, 6302 Edna Ave. (Edna Dairy), ki je dobila težke poškodbe doma. Nahaja se v bolnici na Euclid in E. 89th St.

Obisk rojenic

Mr. in Mrs. Anthony Lach, 4738 W. 130th St. sta bila zadnji petek obdarjena s zalo hčerko, kateri sta dala ime Betty Jane. Čestitke!

Za odpomoč potrebnim bo šlo morda na volitve letošnjo jesen

Cleveland, O. — Odbor clevelandskega Community sklada je poslal prošnjo na clevelandsko vlado, obenem pa tudi na okrajne komisarje, da bi dali jeseni na volitve 1/2 pro mill davčno predlogo, s katero bi se dobilo \$2.000.000 za odpomoč potrebnim za prihodnje leto. K tej vsoti bi se dodala še vsota, ki jo bo nabral Community sklad letošnjega novembra, in to bi nekako zadostovalo za najskrajnejše potrebe za prihodnje leto. Community sklad pravi, da bodo znašali letošnji izdatki \$3.700.000 in da bo primanjkljaj v blagajni najmanj en milijon dolarjev, če ne bo mesto priskočilo na pomoč z vsaj pol milijonom dolarjev. Mesto je do danes odobrilo za podporo že \$470.000 in mora dati še nadaljnih \$500.000, da bo vsaj za prvo silo najpotrebnejšim. Namerava se naložiti ta davek ene pol tisočinke na ves okraj, toda če se postavim potem ne bo moglo tega storiti, bo moralo pa mesto vzeti večji davek nase. Toda pravično bi bilo, da nosi breme ves okraj enak. Zastopniki Community sklada bodo tozadevno prišli pred mestno zbornico in tam razložili in utemeljevali svoje razloge.

Rus je izumil novo padalo

Moskva, 11. avgusta. — Ruski zrakoplovni ekspert je izumil nov parašut, ali padalo, s katerim se lahko iz višine 3 tisoč čevljev spusti na zemljo ducat jajec brez vsake škode. To je velik napredek v zrakoplovstvu, ker se bodo novega padala lahko posluževati pri izročitvi pošte in raznih malih pošiljatev v kraje, kjer nimajo zrakoplovne pristanišča. V padalih, ki so sedaj v rabi, mora biti teža najmanj 35 funtov.

Luksuzni davki v Chicagi

Chicago, Ill., 11. avgusta. — Zupan Anton J. Cernak je priporočil, da se naloži davek na vse luksuzne predmete, s katerim denarjem bi se pomagalo brezposelnim. Drugi predlog pa je, da okraj Will za eno leto suspendira vsako zidavo in popraviljanje cest, ter se denar, ki se nabere od davka na gorilni porabi za brezposelne. S tem bi se dobilo \$70.000.000 za brezposelne.

Lindbergh v Nome

Nome, Alaska. — Slavn Lindbergh in njegova soproga sta pristala v tork popoldne v Nome, Alaska, na svojem poletu na Japonsko. V sled velike megle sta bila prisiljena pristati v Kotzebue, 100 milj od Nome. Od tu poletita do Karaginsk, Sibirija, razdalja 1.067 milj, kjer je ozračje vedno viharno in jako opasno letalcem. Lindbergh in soproga se počutita dobro.

Jajca v grabnu

Ada, Minn. — Voznik je pehjal težko obložen truck po cesti. Na trucku so bila sama jajca. Cesta je bila mokra in truck je zdrčal v občestni jarek in se zvrnil. In, oh, vseh 23.616 jajec se je ubilo! No, kaj je bil to za en smern!

Kaj, samo štiri?

Chicago, Ill., 12. avgusta. Kongresnik William E. Hull je izjavil, da 3,2% procentno pivo ni opojno. Pravi, da je spil štiri steklenice takega piva na prazen želodec, pa da ga ni popolnoma nič metalo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Ena Ameriko in Kanado na leto ... \$5.00 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
 Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
 Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
 Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
 4117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0428.

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1908, at the Post Office
 at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 190, Thua., Aug. 13th, 1931

Delavci in verižne trgovine

Do danes so unijski delavci hodili k trgovcem, industrialcem in drugim ter so jim pripovedovali: "Mi dobro vemo, da morate vi več plačati za unijske ljudi kot pa za neorganizirane delavce. Toda nikdar ne moremo imeti prave prosperitete od delavcev, ki imajo beraške plače. Delavec je po vseh pravih opravičen do poštenega deleža profita, ki ga proizvaja industrija. Neorganizirani delavci pomenijo nizko stanje življenja ameriškega delavca. Prosimo vas torej, da podpirate delavske unije in kupujete, kjerkoli morete, unijsko blago. Prosimo vas, da plačujete poštene plače, četudi več velja za proizvodnjo, bodo pa delavci več zaslužili.

In isti princip, za katerega se ameriške unije borijo že zadnjih 50 let, isti princip je danes na tehtnici v boju med verižnimi trgovinami in med neodvisnimi trgovci. Znano je dejstvo, da verižne trgovine plačujejo svojim uslužbenecem smešno nizke plače. In to iz vzroka, da naredijo verižne trgovine toliko več profita.

Dejstvo je, da je trgovec opravičen do poštenega profita za svojo investicijo v trgovini, ravno tako kot je delavec opravičen do poštene plače za svoje delo. In le, če dobi trgovec pošten profit iz svoje trgovine, lahko plačuje tudi poštene plače svojim uslužbenecem.

Danes pa vidimo prado delavcev unijskih in neunijskih, ki koraka nevzdržena skozi ves dan, ves teden, vse leto, v verižne trgovine, in tako pomaga ta parada uničevati unijsko gibanje. Unijski in neunijski delavci, pred katerimi se blestijo nizke cene v verižnih trgovinah, pozabijo na vse drugo, in korakajo pri tem v svojo lastno pogubo. V resnici si le na videz prihranite denar, kajti verižne trgovine oznanjujejo nizke cene samo na gotovem blagu.

Pri tem pa prodajajo tudi drugo blago, ki ni oglaševano. In za to blago plačujete ali ravno toliko kot v neodvisnih trgovinah, mnogokrat pa celo veliko več, pri tem pa še ne veste, ali dobite enako količino ali ne. Odjemalec, ki misli, da si prihrani pri enem-kupljenem predmetu, prav gotovo zgubi denar pri drugem predmetu. In kaj je posledica tega kupovanja od strani unijskih ljudi v verižnih trgovinah. Poglejmo!

Trgovec, ki vidi to apardo unijskih delavcev v verižne trgovine, lahko gre k unijskim delavcem in jim reče:

"Kakšno pravico imate, da mi podpiramo unijsko tovarno, da mi najemamo unijske voznike, da dajemo delo unijskim delavcem, dočim vi, unijski delavci hodite v verižne trgovine, o katerih vam mora biti znano, da plačujejo svojim uslužbenecem najnižje plače? Kakšno pravico imate zahtevati, da mi plačujemo unijske plače, dočim podpirate sistem, ki plačuje plače, s katerimi se komaj beraško preživite. Ako vi kupujete v verižnih trgovinah, misleč, da kupujete cenejše in mislite, da pri tem hranite denar, dasi direktno pomagata, da se rušijo delavske plače, zakaj bi mi podpirali unijska podjetja, tovarne, industrije in delavce?"

Zato pa, princip neodvisnosti v ameriških trgovinah je ravno tako važen kot princip unijskih delavcev. Lastniki verižnih trgovin, katerih je 100,000 v Zedinjenih državah, plačujejo in so plačevali že prej, ko so bili še boljšji časi, od \$12.00 do \$25.00 na teden svojim uslužbenecem. S tem ti uslužbenci komaj živijo. Neodvisni trgovci so bili tozadnje vedno bolj plačniki. Verižne trgovine bodo sčasom, in ta čas ni več daleč, absolutno uničile neodvisne trgovine v Ameriki. In potem bo konec neodvisnosti vsakogar. Milijone ljudi ne bo imelo več ambicije, da se povzpne nekoliko dalj v življenje. Dobili bomo sovjetski način vlade, ko ena mogočna oseba kontrolira absolutno vse, življenje vsakega posameznika! Borimo se za neodvisnost povsod!

DOPISI

Euclid, O.—Ni moj poklic dopisovalca, da bi se dopis bral lepo zbrano, kot so dopisi profesionalnih dopisovalcev. Pa tudi roka moja je pretežka za pero, kot je vsakega težaka. Sporočil bi pa rad, kar mi narokuje sreč. Vsek zemljan ima ljubezen do ene ali druge stvari in tako jo imam tudi jaz. Meseca decembra lanskega leta se je ustanovilo novo dramsko društvo, Naša Zvezda. V pretekli sezoni so bile uprizorjene tri predstave, katere so bile kljub silne današnje depresije, vse stremi za napredkom naselbine, in to brez razlike prepričanja, in najsibo v cerkvenem, narodnem ali na društvenem polju. Pa še nekaj je, kar tuvenška cerkev in šola z dvorana spodaj, se gotovo ni mislilo na dramske predstave. Toda skromni smo, ne poznamo na-

puha, ter smo z malim zadovoljni s trdno vero, da dosežemo še veliko. Seveda, potrpljenja je treba, ali kakor pravi pregovor: za dežjem solnce sije. In tako upanje je tudi pri nas. Kljub silno slabim časom, ne gremo nazaj, marveč naprej. Toda kadar pa mine ta strašna Hooverjeva prosperiteta, nam pa zasije zarja boljših dni, tedaj se bodo delali pa kar naravnost čudeži.

Da grem pa kar na dan z resnico, moram pa reči, da pri nas vse stremi za napredkom naselbine, in to brez razlike prepričanja, in najsibo v cerkvenem, narodnem ali na društvenem polju. Pa še nekaj je, kar tuvenška cerkev in šola z dvorana spodaj, se gotovo ni mislilo na dramske predstave. Toda skromni smo, ne poznamo na-

puha, ter smo z malim zadovoljni s trdno vero, da dosežemo še veliko. Seveda, potrpljenja je treba, ali kakor pravi pregovor: za dežjem solnce sije. In tako upanje je tudi pri nas. Kljub silno slabim časom, ne gremo nazaj, marveč naprej. Toda kadar pa mine ta strašna Hooverjeva prosperiteta, nam pa zasije zarja boljših dni, tedaj se bodo delali pa kar naravnost čudeži.

Da grem pa kar na dan z resnico, moram pa reči, da pri nas vse stremi za napredkom naselbine, in to brez razlike prepričanja, in najsibo v cerkvenem, narodnem ali na društvenem polju. Pa še nekaj je, kar tuvenška cerkev in šola z dvorana spodaj, se gotovo ni mislilo na dramske predstave. Toda skromni smo, ne poznamo na-

SLOVENSKI TRGOVCI IN NJIH ORGANIZACIJE

Človek, ki opazuje v naselbini gibanje naših trgovcev, jim mora priznati vso agilnost pri organiziranem delu, ki ima koristiti nam in njim samim. Pred dobrim letom so stopili skupaj ugledni trgovci v collinwoodski naselbini in ustanovili "Klub slovenskih groceristov in mesarjev," ki ima svoj delokrog v Collinwoodu in Nottinghamu. Dobro uspevajoča organizacija je našim trgovcem predpogoj obstanka in zaščita pred razpreženo verižne trgovine. Za časa ustanovitve največji pesimisti, ji danes močno zaupajo in so nje dobri in agilni člani. Ideja, izvršena v praksi je rodila dovoljen sad in s tem dala organizaciji tla za nadaljni zdrav razvoj.

Ne bo odveč, če se malo pogledimo v namen organizacije in na kratko realiziramo nje pravo hotenje, ki prinaša koristi trgovcem in nam odjemalcem. Naši trgovci so zadnje čase opazili, da jim je postal položaj vsled umazane konkurence verižnih trgovin nevzdržen in pogubonoson. Cene posameznih produktov so bile nižje v njih prodajalnah, nego so jih morali sami na trgu plačati. Seveda, o kvaliteti ni govora, na kar, žal, povprečni ljudje ne gledajo toliko kot na ceno. Neobhodno je bilo potrebno tukaj storiti korak, da se pride proti verižnim trgovinam v protikonkurence in to tem potom, da se kupuje večje količine blaga skupaj, za katero se dobi ugodnejšo ceno. En sam tega ne bi zmožni, da bi blago pravočasno spravil na trg, potreba jih je bilo več skupaj in s tem je postala potreba po organizaciji.

Kakšne koristi imamo kot kupci od tega? Odgovor je enostaven. Če trgovec ceneje kupi, tudi lahko ceneje prodaja, ker od tega ga razmere prisilijo radi obstoječe konkurence med posameznimi trgovci. Če verižne trgovine prodajajo po nizki ceni, ko je njih režija vzdrževanja trgovin veliko večja, nego našega povprečnega trgovca, je uvidno, da bo lahko dajal, če ne nižje, vsaj iste cene in boljše kvaliteto tudi naš trgovci, če bo kupil blago na trgu vsaj po približni ceni kot jo dobe verižne trgovine. Vsa trgovina zavisi od ugodnega nakupa, prodaje in kvalitete.

V Clevelandu imamo približno 150 slovenskih groceristov in mesarjev in če ti vsi skupaj naročijo blago, bo naročilo veliko večje, nego ali dve vreči blaga. Do bičev, kateri se prime posredovalcev, bo odpadel in bo enakomerno razdeljen njim in delno nam odjemalcem, ki bomo dobili nižje cene. Organizacija je njim in nam neobhodno potrebna.

Potrebo organizacije narekujejo lastni interesi male trgovine, da vzdrže afront proti veljavstvu, je pošten in mehke duše. Vem tudi, da je zelo rad pomagal marsikomu z nasvetom, tolažbo in materijelno. Zato se mi pa zelo podlo zdi, ako se brusji jezike ob podobne naše može in žene.

Bratje, vrzimo to satansko nevoljšivost raz sebe. Ako ne moremo ali nočemo komu pomagati, bodimo vsaj toliko zavedni, da ga pustimo na miru. K barbarom se prištevajo oni, kateri ne omoglegajo, izmučenega človeka pričel pestiti. Ako ga nočeš dvigniti ter potolažiti, pustil ga vsaj ležati v njegovih ranah. V Ameriki smo in ne bodimo kot stare babe v starem kraju, ki so celo faro obrale takoj, ko so prišle iz cerkve, ter naredile iz komarja konja. Veliko "bab" v moški obleki ho-

di tudi po Ameriki in prav bi bilo, da se jih osmeši, oziroma opomni vselej, kadar pričnejo s tistim grdim natočevanjem. Recite jim: dober tek! Ta izraz rabimo v bodoče in s tem pričnimo pobijati obrekovanje. Videli bomo, da bomo dosegli veliko uspeha in v zadrego spravili otročje čevkače ter rešili pošteno ime marsikateremu bratrosotrpnu. Poročevalec.

King je bil zaročen z lepo 24-letno Mabel Roberts, stanujočo na 14054 Berwyn Ave., in pred tednom dni se je imela vršiti poroka. Vse je bilo pripravljeno za poroko in čakali so samo še na mater ženina, ki je imela dospeti iz Buffalo. Toda mati ni prišla in King je dejal: "Kar izvršimo poroko; mati je najbrže zamudila vlak."

Toda oče neveste, Louis Roberts, ni bil s tem zadovoljen. Dalo mu je misliti tudi to, ker ga je bodoči zet prejšnji večer "napumpal" za \$50.00, poleg tega pa je tudi izvedel, da ni King noben slaven radio-pevec, kakor jim je natvezil in da se sploh prav toliko razume na petje ali glasbo, kakor zajec na boben.

Roberts, ki je nekaj vohal, je stopil torej v sosedno sobo, poklical po telefonu policijsko postajo ter prosil, naj pošljejo v njegovo hišo policista, ki je tudi kmalu zatem dospel. Roberts je zdaj izjavil, da se poroka ne bo vršila in da zahteva, da se njegovega bodočega zeta aretirajo, kar se je tudi zgodilo. Nevesta se je topila v solzah in je bila popolnoma obupana.

Naslednjega dne je prišel King pred sodnika. Rodbina Roberts seveda tudi. Prišla je tudi nevesta in v največje začudenje vseh se je priključila skupini še neka druga mlada ženska, ki se je predstavila kot Mrs. Jane King iz Buffalo ter izjavila, da se je pred devetimi leti poročila z aretirancem.

King se je delal zelo osuplega in ogorčenega: "Jaz sem pa mislil," je rekel, "da si se že pred več leti dala ločiti od mene."

"On laže!" je rekla Mrs. King. "Se pred par meseci sva skupaj živela. On prav dobro ve, da nisva ločena."

"Jaz se soglašam s Mrs. King," je dejala nevesta. "On laže in meni ni nikoli povedal, da je bil kdaj oženjen."

King je tedaj dvignil roke kvilsku ter z bolnim glasom vzkliknil: "Mabel, Mabel, zakaj si mi naredila to!"

Sodnik pa je rekel: "Vi ste to mlado dekle preslepili, zato vas obsodim na \$300 globe in v šestmesečno prisilno delo."

Žena in nevesta sta odšli jokaje iz sodnice, v kateri se je odigralo zadnje dejanje ljubezenskega romana...

Sojko Penko, zastopnik Ameriške Domovine.

DOBER TEK...

Tako se izrazi človek, kadar kdo v družini zasoli kakšno prav debelo. Da, pravilen je ta izraz, dober tek naj imajo ljudje, kadar se kje zberejo in začno sramotiti ter obratiti svojega bližnjega. In čim bolj so ljudje v revščini, duševni in telesni, tembolj hočejo metati blato na drugega. Ni dolgo tega, ko mi je rojak potožil takole: "Moj Bog! Kako so me pričeli rojaki obdelovati v vsakovrstnih lažmi!" Rekel je, da ga hudo boli, ker ga preganjajo celo taki, za katere bi dal celo svoje življenje in katerim je v času blaginje stanja veliko pomagal. Mož se mi je smilil, ker sem spoznal, da mu narod dela krivico. Zdel se mi je duševno in telesno potrt. Poznam ga že dolgo in vem, da je odkrit prijatelj de-

lavstva, je pošten in mehke duše. Vem tudi, da je zelo rad pomagal marsikomu z nasvetom, tolažbo in materijelno. Zato se mi pa zelo podlo zdi, ako se brusji jezike ob podobne naše može in žene.

Bratje, vrzimo to satansko nevoljšivost raz sebe. Ako ne moremo ali nočemo komu pomagati, bodimo vsaj toliko zavedni, da ga pustimo na miru. K barbarom se prištevajo oni, kateri ne omoglegajo, izmučenega človeka pričel pestiti. Ako ga nočeš dvigniti ter potolažiti, pustil ga vsaj ležati v njegovih ranah. V Ameriki smo in ne bodimo kot stare babe v starem kraju, ki so celo faro obrale takoj, ko so prišle iz cerkve, ter naredile iz komarja konja. Veliko "bab" v moški obleki ho-

di tudi po Ameriki in prav bi bilo, da se jih osmeši, oziroma opomni vselej, kadar pričnejo s tistim grdim natočevanjem. Recite jim: dober tek! Ta izraz rabimo v bodoče in s tem pričnimo pobijati obrekovanje. Videli bomo, da bomo dosegli veliko uspeha in v zadrego spravili otročje čevkače ter rešili pošteno ime marsikateremu bratrosotrpnu. Poročevalec.

Če verjamete al' pa ne.

Pravijo: "Ta dva se ne za-stopita in se vedno kavzata." Pa če bi natančneje pogledali, pa bi videli, da pride do mobilizacije iz čisto praznih vzrokov, oziroma vzrokov sploh ni. Če bi ona njemu, ali on njej dal besedo, da bi se stvar razložila, pa ne bi bilo špetira in se ne bi "riuc" kahal po cele dneve. Recimo, če je šla ona k sosedu pred štirimi urami za pet minut, ni treba njemu takoj metati kastrole ob tla, češ, da je pri hiši vse narobe, baba pa preklepeša ves ljubi božji dan z drugimi avšami. Ali pa če on stopi k prijatelju, da ga spijeta v svetem strahu en kvort, pa nesreča nanese, da postanejo iz enega kvorta štirje, ni treba že takoj jezikati, da se samo žre in žre. Torej so navadno hišni prepričani brez vzroka; kakor je bil ta, ki ga ga bom sedaj označil.

Mož in žena se namenita, da gresta na društveni piknik. Liko potegne on iz garaža in čaka na ženo pred hišo, da se oklošati in okomata in je precej časa trajalo, predno je prišumela iz hiše.

"Bom jaz drajavala," se osokolila ona, ki se je hotela pred znanci pokazati, da se ne zastopi samo na piskre, ampak tudi na avtomobile.

"Pa drajavaj, da boš sita," se kundira on, ki ni hotel začeti nedeljskega popoldne s špetrom. Ona se moško vsede k volanu, pritisne na starter, in—pok, pok, fe, fe—reče liza v svoji hudomušnosti.

"John, zakrenkej mašino!" ukaže ona.

"Kaj se pa siliš, če ne znaš," godrnja on, ko leze z avtomobila. John se nasloni z levo roko na blatobran, z desno prime pa za kljuko, in—viu, viu, viu—zastoka liza. John pljune na levo stran, potegne slannik na desno uho in zopet zavrti kljuko—Tresk, pumf, pok, drrrr—se liza zrepenci in v tistem hipu skoči naprej in podere Johna, ki ni nikdar pričakoval kaj takega od svoje ljubljene lize. Žena je imela namreč avtomobil v prvem "giru" in pozabila pritisniti na "klač."

Prva dva kolesa gresta čez Johna, predno se žena zavrti, kaj je. Ampak bila je bistrega razuma in nagle misli, pa hitro ustavi lizo, potem pa z naglo kretno spremeni "gir" v nazaj in potegne lizo ritensko, da sta šla oba kolesa zopet čez Johna.

John je bil korenjak in se mu ni zgodilo nič drugega, kot da je imel obleko malo prašno. Otepa si prah z obleke, potem pa začne:

"Zakaj si pa šla nazaj z mašino, ko si vendar videla, da sem jaz pod njo? Kaj ti ni bilo dovolj, da si me podrla z mašino in me povozila? Najbrže si me hotela dodobra fentat in če ne bi bil hitro vstal, bi bila najbrže vse popoldne sem in tja po meni vozila. Bi se me rada iznebila, kaj? Ampak to ti povem, da ti in ta mašina lahko tri tedne skupaj po meni skaceta, pa me še ne bo konec, da boš vedela. Kar pojdi na piknik, če hočeš, jaz ne grem s teboj nikamor!"

Žena je bila tako preplašena, da kar ni mogla do besede. Trikrat je zinjala, da bi nekaj rekla, pa vsakokrat jo je nekaj prišlo v grlo. Tudi potem, ko je prišla v hišo, ni rekla nič in potem še tri tedne nič, in on tudi nič, in to vse radi take malenkosti.

V Clevelandu bodo imeli suhači od 13. do 15. oktobra propagando za njih sveto stvar. Predlagam, da se jim napravi banket s prosto zabavo. Stavim, da bodo imeli suhači po banketu vse drugačno mnenje o blaženi prohibiciji.

Moderna oprema

Naš pogrebni zavod ima najmodernejšo opremo za pogrebe, patudi udoben invalidni voz za prevažanje bolnikov in ponesrečenih.

Ako hočete prepeljati bolnika v bolnico, ali domov, pokličite Ferfoljato ob vsakem času.

Louis L. Ferfolia
SLOVENSKI POGREBNIK
3515 East 81st St.
Tel. Michigan 7420

Moderna oprema

Naš pogrebni zavod ima najmodernejšo opremo za pogrebe, patudi udoben invalidni voz za prevažanje bolnikov in ponesrečenih.

Ako hočete prepeljati bolnika v bolnico, ali domov, pokličite Ferfoljato ob vsakem času.

Louis L. Ferfolia
SLOVENSKI POGREBNIK
3515 East 81st St.
Tel. Michigan 7420

Vesti iz domovine

—Pet zgradb žrtev ognja. Dne 16. julija ponoči je nastal v skednju posestnika Franca Pojeta v Babinem polju silen požar, ki se je bliskoma razširil na bližnja poslopja, last Janeza Ožbolta in Pintarja. Ogenj je popolnoma uničil dve hiši, dva skednja in en kozolec v skupni približni vrednosti 200.000 dinarjev. Ker je izbruhnil požar sredi noči, ko so ljudje počivali, se razen živine ni moglo rešiti nič drugega. Najhujše je prizadeta po požaru Ožboldova družina, ki je ostala brez hrane, obleke in doma. Na kraj požara sta kljub pozni noči prihitali gasilni društvi iz Babinega polja in iz Prezida. Gasilcem se je po dolgotrajnem naporu posrečilo požar omejiti, dasi v vasi ni bilo na razpolago dovolj vode, posebno ker ni bilo že dva meseca dežja. Pri gašenju so se dobro izkazali gasilci in orožniki. Njim se je zahvaliti, da požar ni napravil še večje škode in da ni uničil vse vasi. Orožništvo je že izsledilo požigalca in ga izročilo sodišču.

—K požaru v Nadlesku. Šele čez par dni se je moglo točno ugotoviti, kaj vse je ogromni požar v Nadlesku uničil. Zgorelo je 17 hiš in 51 gospodarskih objektov. Več hiš je močno ožganih. Ogenj je uničil tudi trgovino Alojzija Mlakarja. Za pomoč pogorelcem v Nadlesku se je osnoval odbor, ki se je sestel. V odboru so: Jakob Škrbec, namestnik župana; Jernej Hafner, župnik; Leo Santa, Miloš Benčina; od pogorelcem pa Janez Škrbec in Franec Gregorič.

—Smrtna kosa. Po večdnevni mukah je umrl v mursko-soboški bolnišnici posestnikov

in Miss Oen podpisala kontrakt ali pogodbo, da se poročita, in sicer "zgolj iz razloga, da zaplodita otroka." Onadva nista hotela ničesar slišati o ideji sodnika Ben B. Lindseyja, o takozvanem "tovariškem zakonu," kateremu sta nasprotovala.

Zdaj pa pravi Moyer, ki je padel z visoke lestve pesnika, do prozaične nižine kopača cestnih jarkov, katerega dela se je moral lotiti, če je hotel živeti, da so se njegove tozadevne zakonske ideje nekoliko izpremenile.

On in njegova mlada žena sta smatrala rojstvo in vzgojo otrok kot poglavitni smoter zakona, ko sta podpisala svoj "zakonski kontrakt," v katerem je bilo tudi rečeno, da lahko eden ali drugi zakonec vloži prošnjo za razpoko, če ne bo po dveh letih zakona rojen otrok moškega spola.

Pred letom dni je bil zakonski dvojici rojen sin William in vse je izgledalo, kakor da bo njihju načrt uspel. Zdaj pa sta se zakoncea nenadoma premislila ter postala velika zagovornika kontrole otroških porodov. Njune težkoče so večinoma ekonomskega značaja. Najprej so usehnili dohodki njegovega pesnikovanja, ki je prišla depresija v deželo. Pesnik se je nato odločil, da si bo ogledal za kakim drugim poklicem ali delom, toda izprevidel je, da ga ljudje v Soudertonu ne marajo in da vihajo nosove, kjerkoli se pokaže. Ker ni nikjer mogel dobiti dela, je šel končno k očetu neke deklice v dotičnem kraju, s katero je bil svojčasno zaročen, ter ga prosil, naj mu da kako delo. "In ta mi je reš dal delo kopanja jarkov," je rekel pesnik. "Menda mi je dal delo samo zato, ker se je čutil srečnega, da nisem poročil njegove hčerke, zato je menda čutil, da je njegova dolžnost, da mi zdaj pomaga," je rekel pesnik kopač.

—Ako ne bo posebnih vremenskih nesreč, trdijo službeni podatki, bo v Jugoslaviji letošnja letina za koruzo tako dobra, kakor je še ni bilo. Koruzo za najlepša v moravski in drinski banovini.

IDEJE EKSCENTRIČNEGA PESNIKA

Souderton, Pa. — Dve leti zakonskega življenja sta zadostovali, da je izpremenil svoje ideje William Kenneth Moyer, pesnik iz Chicage, ki je bil poročen v "kontraktne" zakonu z Ethel Oen, bivšo dijakinjo na vseučilišču v Chicagu. Pred dvema letoma sta Moyer

in Miss Oen podpisala kontrakt ali pogodbo, da se poročita, in sicer "zgolj iz razloga, da zaplodita otroka." Onadva nista hotela ničesar slišati o ideji sodnika Ben B. Lindseyja, o takozvanem "tovariškem zakonu," kateremu sta nasprotovala.

Zdaj pa pravi Moyer, ki je padel z visoke lestve pesnika, do prozaične nižine kopača cestnih jarkov, katerega dela se je moral lotiti, če je hotel živeti, da so se njegove tozadevne zakonske ideje nekoliko izpremenile.

On in njegova mlada žena sta smatrala rojstvo in vzgojo otrok kot poglavitni smoter zakona, ko sta podpisala svoj "zakonski kontrakt," v katerem je bilo tudi rečeno, da lahko eden ali drugi zakonec vloži prošnjo za razpoko, če ne bo po dveh letih zakona rojen otrok moškega spola.

Pred letom dni je bil zakonski dvojici rojen sin William in vse je izgledalo, kakor da bo njihju načrt uspel. Zdaj pa sta se zakoncea nenadoma premislila ter postala velika zagovornika kontrole otroških porodov. Njune težkoče so večinoma ekonomskega značaja. Najprej so usehnili dohodki njegovega pesnikovanja, ki je prišla depresija v deželo. Pesnik se je nato odločil, da si bo ogledal za kakim drugim poklicem ali delom, toda izprevidel je, da ga ljudje v Soudertonu ne marajo in da vihajo nosove, kjerkoli se pokaže. Ker ni nikjer mogel dobiti dela, je šel končno k očetu neke deklice v dotičnem kraju, s katero je bil svojčasno zaročen, ter ga prosil, naj mu da kako delo. "In ta mi je reš dal delo kopanja jarkov," je rekel pesnik. "Menda mi je dal delo samo zato, ker se je čutil srečnega, da nisem poročil njegove hčerke, zato je menda čutil, da je njegova dolžnost, da mi zdaj pomaga," je rekel pesnik kopač.

Zadnja kmečka vojska

ZGODOVINSKA POVEST
IZ LETA 1578
(Spisal August Šenoa iz Hrv. Poslov. L. J.)

"Oženi ga, oženi, našega Jurčka," se odzove iz hiše slaboten glas. Na pragu se pojavi kmečka starka, nagubanega, vevelica in sivih las. Držeč se z obeima rokama za ograjo, je stopala stara Gubčevka počasi proti sinu in vnuku in sedla med njiju na klop. Prijemši mladeniča za roko, reče sinu:

"Daj, Matija, oženi ga! Tudi tvoj oče ni bil starejši, ko me je privedel k tej svoji hiši iz Pušče. Jana je dobra deklica, siromna sicer, a saj tudi jaz nisem prinesla ničesar k hiši. Tako je pač, ko se najdeta dva, ne gre vse gladko po računu in navadi. Kaj hočeš, ko nas je pa Bog naredil takšne. In ravno sedaj, ko ga hoče siromaka peljati nad Turke. Ne daj tega Bog! Nikakor!"

Gubec naježi obrvi, se pogladi po glavi in se nekam zamisli. "Dobro, mati," reče naposled, "pa naj bo po Vašem, ker je tako turška sila. Dobro vem, da gospod Tahi ne sme vzeti po postavi Jurija v vojske, a resnico je govoril deček, kaj je danes zakon? Bič, sablja in vešala. Pojdem pred starega Taha. Rad izgubim najlepšo kravo, ker sem prisegel Jurjevi materi, dasi-ravno ne vem pravzaprav, je-li ta stari silovitež tu gospodar ali ni. No, prosil ga bom, a klanjal se mu ne bom, povedal mu bom samo, kar je prav. Jutri hočem vgrizniti v to kisljo jabolko. Ti Jurij, povej domačim, kaj smo ukrenili, in lahko greš jutri v Brdovec in poveš Jurku in Jani, da pride ona k vam in naj se pripravi. Je-li tako dobro, mati?"

"Da, moj sin," odvrne starka, "delaj kakor veš; vem, da boš ravnal pametno." "Eh, hvala Vam, dragi ujec, hvala," poskoči na noge mladenič. "Sedaj je žalosti konec. Juh, Jana, Janica dušica! Ako Bog da, bova trgala še letos skupaj grozdje." Od veselja vrže mladenič kvišku svoj klobuk, a v tem trenutku se začuje od vasi Golubovca sem topot konjskih kopit. Matija pogleda na ono stran in se nekoliko zdrzne, zatem pa reče mladeniču: "Evo, mračni se že. Vrni se v vas, Jurij, in stori, kakor sem ti rekel, a vi, draga mati, pojdite, prosim Vas, v hišo, kmalu pridem za Vami." "Dobro," reče Jurij vesel, "z Bogom, ujec, z Bogom, mati, in lahko noč!" Nato krene skakač proti vasi, a starka se vrne počasno v hišo. Gubec stopi po holmu navzdol do ograje. Čez nekaj časa se ustavi pred vrati na vranicu jezdec, ogrnjen z dolgim črnim baržunastim klobukom, ki si ga je bil potisnil na uho. Bil je to krepak, črnook mladenič, ki si mu bral iz plamena v očeh in iz trdega, debelega lica, da je to vražji človek. "Dobro večer, Matija!" vzklikne prišlec, skočivši s konja. "Ali ste Vi, milostljivi gospod?" vpraša začudeno Gubec. "Da, jaz," odvrne na kratko mladenič; "čudiš se, kako da prihaja k tebi Stepko Gregorijaneč, jeli? Odpri vrata, da zavedem konja potri. Govoriti moram s Teboj par besedi, toda na samem. Sva li sama?" "Razun moje matere ni nikogar bližu," odgovori Gubec, gledajoč od strani gospoda, pa odpre ograjna vrata. Konjik in konj stopita na dvorišče. Stepko priveže konja za drevo in se vsede na klop pod oreh. "Sedi, Matija," reče, razgrnivši široki plašč, pod katerim se je videla široka sablja in za pasom dva samokresa. Matija se vsede.

"Ne bi rad videl," prične Stepko, "da me vidijo tu Tahovi ljudje. Zato tudi nisem prišel sem-

kaj mimo Susjeda, ampak prihajam od druge strani."

"Kaj zapoveduje vaša milost?" vpraša Gubec.

"Prišel sem te vprašati, če vam je všeč novi gospodar?"

"A kdo je naš gospodar?"

"Ali morebiti še niste čutili njegovega biča?" reče ujedljivo Stepko.

"Za Taha vprašate," odvrne Gubec, "da, čutimo njegov bič; do krvi nas je ranil."

"In vi ga boste tudi nadalje slušali?"

"Koga naj slušamo, kdo je po postavi naš gospodar?"

"Ti ne veš, čigava je pravica?"

"Kaj naj mi vemo! Kmetje smo. Vaše so postave, vaše sodišče. Bomo videli, kaj poreče sodišče."

"Ne delaj se neumnega, Matija," izpregovori nestrpljivo mladi gospod, naslonivši se s komolcem na koleno in gledajoč v zemljo. "Ti nisi kmet, kakor drugi, ti si pameten človek. Sodišče! Vrag vzemi sodišče, ki je krivično."

"Pa storite, da bo pravično."

"To tudi hočemo. Ti si tukajšnji človek, a to ve tukaj vsako dete, da je Stubica last moje tašče."

"Vem, da je bila."

"In je tudi pred Bogom in svetom. Tudi to veš, da je Tahi razbojnik, ki je ugrabil Stubico."

"Vem, da ni bil to pravičen opravek, ker je prišel ponoči in ne pri belem dnevu."

"Dobro. Ali vas je moja tašča mučila, smo vas mi, njeni zetje, zatirali?"

"Ne."

"Torej vidiš, Matija, a kaj se godi sedaj, reci sam. Tahi vas guli in dere, jemlje vam blago, zemljo in sedaj hoče gnati vaše sinove v vojske nad Turke. Vse sem čul. Ali vam je to prav?"

"Ne," odvrne mirno Gubec.

"In vi molčite?"

"Kaj hočemo? Povejte vi," vpraša Gubec in pogleda mirno velikaša.

"Terjajte pravico!"

"Kdo nam jo bo dal? Čemu vsega tega ne poveste banu, sodišču?"

"Naredil smo že to. A to je slabo zdravilo."

"Kakšen je ta ban, ki ne mara za pravico? Kar ne zmorete vi, gospoda, kako hočemo doseči to mi, kmetje?"

"Lahko. Vas je mnogo. Imate pesti, kose, puške. Udrite!"

"A vi se boste poravnali s Tahom in nas obkešali?"

"Prisegam ti pri živem Bogu, da tega ne storimo. Ne prihajam radi samega sebe, ampak za svojo taščo. Tudi moj oče, podban, je istega mnenja."

"Tudi Vaš oče? Cast in poštenje mu. Pravičen gospod je, naš mož."

"Vidiš torej, da prihajam s pošteno mislijo."

"A povejte mi, milostljivi gospod, kako je to: ban reče tako, podban drugače, kdo ima prav?"

"Ban je Tahov zet."

"Istina, prav ste rekli," se nasmehe Gubec iz srca. "Tudi gospoda je včasih na krivih potih. To ve dobro naš hrbet in mnogokrat mi je že vzkripla kri, ker mi kmetje nismo nema živina. A čemu prihajate ravno k meni, k Matiju Gubcu, milostljivi gospod?"

"Pa še vprašam? Ti to bolje veš. Kmet si, ali po vsem kraju so ti kmetje bolj poslušni, kakor županu in kakor samemu gospodarju posestva. Kar ti rečeš, to je kakor pribito. Kadar se spro kmetje, pridejo k tebi po razsodbo, ker si razumen, ker veš več, kakor pa ostali svet. In, ali se niso že tebi v tej stvari pritoževali?"

"So se."

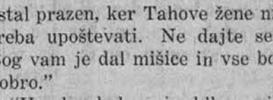
"Pomni, da ti je bila prejšnja gospoda naklonjena, da te je ljubila kakor človeka."

"Kaj naj storim?" vpraša kmet, dvignivši se.

"Dogovori se s svojim botrom Elijo in z ljudmi po drugih vaseh. Tahi pojde za nekaj dni s svojo četo v Kanizo. Grad bo

Gertrude Salmon iz Detroita toži bivšega predsednika Continental Motors za "skromno" svoto \$250,000. Ne ve se, ali bo denar za svoto mazilo, ali za kaj drugega, ker ne pride natančneje v javnost.

Kadar se selite

Ze večkrat smo povdarjali v časopisu, da naročniki, kadar se selijo, morajo svojo selitev direktno naznaniti v naš urad, in sicer osebno, ali potom pošte ali pa po telefonu. V nobenem slučaju ne smete povedati našim raznašalcem, da ste se preselili, ker je raznašalec prepovedano sprejemati enaka naročila. Ako boste točno v naš urad naznanili spremembo naslova, boste tudi točno dobili list na novi naslov. Prosimo, da to upoštevate!

Hiša naprodaj

šest sob, za eno družino in garaža, na Darwin Ave., blizu E. 140. ceste. Cena je \$4,500. Več se izve pri lastniku na 19413 Mohican Ave. (191)

Več stanovanj se odda

dvoje po štiri sobe, eno šest sob. Cena je \$18 na mesec. 1177 E. 60th St. (191)

V najem

se da pet lepih, čistih, velikih sob, toilet, elektrika, posebna klet, velik jard. Rent \$22 na mesec. 7002 Becker Ct., med Superior in St. Clair Ave., blizu 71. ceste. Ključ je zgorej pri Mr. F. Kos. Tel. EDdy 7612-R. (192)

Pohištvo naprodaj

kompletno za štiri sobe, ali vsak kos posebej. Jako poceni. Vprašajte na 1139 E. 60th St. spodaj. (190)

Garaža v najem

za \$4.00 na mesec. 6526 St. Clair Ave., telefon: FLorida 1984-W. (190)

V najem

se da stanovanje pet sob, furnez, pralnica, porč spredaj in zadej, garaža. 6719 Bonna Ave. (192)

Hišna oprava

naprodaj jako poceni: pohištvo za jedilno sobo, davenport, omara za kuhinjo, White šivalni stroj, in en stol. Geo. T. Stalley, 535 E. 128th St., južno od St. Clair Ave. (192)

Restavrant naprodaj

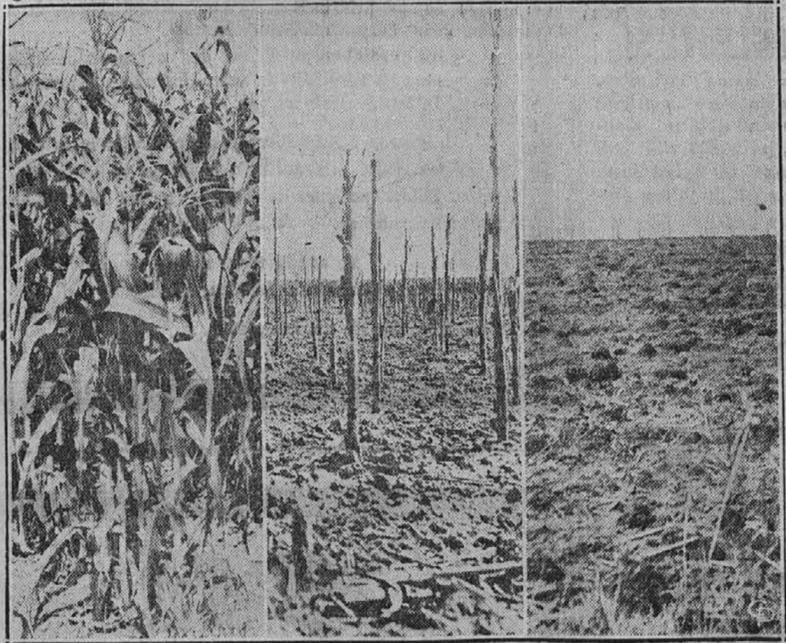
jako dober prostor, blizu tovarnen. Proda se poceni. Za naslov se vpraša v našem upravnistvu. (192)

Soba se odda

za enega fanta, s hrano ali brez hrane. 1190 E. 147th St. (avg. 11-13)

Išče se ženska

v starosti 45 do 57 let v svrhu ženitve. Jernej Pagon, 15011 Thames Ave. (191)

Kaj napravijo kobilice s koruzo. Prva slika je koruza v rasti. Druga slika je furma v Nebraski potem, ko so kobilice obrale listje, in na desni slika prej lepega koruznega polja, ko so kobilice dokončale svoje grozno delo.

Ulica v Chicagu, kjer so bili ustreljeni trije črnici pred nekaj dnevi; ko so napadli policijo, ker je hotela izgnati iz hiše neko zamorsko družino, ki ni plačala rentu. Trije policisti so bili težko ranjeni.

BLASCO IBANEZ

Za čast in ljubezen

ZA "AMERIŠKO DOMOVINO" PREVEL
A. SABEC

"Podlo je ostaviti žensko. Samo strahopetec je sposoben storiti tako! Izgleda, da te ta Nemka zelo ljubi!"

In v svoji južnjaški pretiranosti je vzel v takih trenutkih Freyo v svoje naročje, pogladil ji je s čela pramene njenih las, in kramlajoč ž njo kakor s kako bolno deklico, jo je pričel pokrivati s poljubi.

Ne! On je ne bo zapustil! . . . Nasprotno: bil je pripravljen, da jo brani pred vsemi njenimi sovražniki. On teh njenih sovražnikov sicer ni poznal, toda če ona potrebuje moč, je on tukaj! Freyji ni bilo treba plakati. Njen ljubimec ji je nešteto krat zagotovil, da želi za vedno ostati poleg nje. In da ji dokaže svojo iskrenost, ji obljubi s častno besedo, da bo storil vse, kar bo v njegovi moči, da ji pomaga.

Tako je kapetan Ulisej Ferragut v hipnem navalu strasti odločil in zapečatil svojo usodo.

Ko ga je Freya kmalu potem spet odvedla k doktorici, ga je ta sprejela kakor člana družine. Zdaj ni imel več nobenih razlogov, skrivati pred njim svojo pravo identiteto. Freya jo je enostavno nazivala: "Frau Doctorin," in ta, vsa oduševljena, je dovršila kapetanov zpit, dokazujoč mu pravico, ki jo je imela Nemčija, da se je spustila v vojno s polovico Evrope. Kajzerja so z vseh strani izzivali in navaljevali nanj. Francozje so brezobrazni ter so še pred napovedjo vojne poslali cele oblake svojih aeroplanov, ki so bombardirali nemška mesta.

Ferragut se je čudoma čutil, kajti o tem ni še ničesar čul. Evo, kaj vse se je bilo dogodilo, ko je bil on na visokem morju! Toda avtoritativni glas doktoricini ni dopuščal nikake sumnje.

Nato je prišlo do angleškega izziva, Britanska vlada, ki se je že mnogo let pripravljala na vojno, je nenadoma položila svoje karte na mizo. In Nemčija se, kljub vsej svoji miroljubnosti, mora braniti pred tem novim sovražnikom, ki je najhujši od vseh.

"Bog bo kaznovano Anglijo!" je rekla doktorica ter ostro gledala in opozovala Uliseja.

Ta pa, ki ji ni želel ugovarjati, je prikal na glavo . . .

Doktorica, ki je čutila potrebo, da podneti njegovo mržnjo proti velikemu sovražniku, je pozvala na pomoč zgodovinske podatke: Gibraltar, ki so ga vzeli Angleži špancem; Drake-jeva pomorska razbojništva; ameriške ladje, ki jih je redno lovila in plenila angleška mornarica; izkrcavanje na obalah polotoka!

Tako je doktorica naštevala krivice, ki jih je prizadela Anglija španiji, in moč njenih besed je bila taka, da je kapetan koncem tega njenega naštevanja iskreno vzkliknil:

"Naj jo Bog kaznuje!"
Toda tu se je spet pokazala blaga duša sredozemskega mornarja: Ulisej se je spomnil, da je popravila njegove ladje plačala Anglija.

"Naj jo Bog kaznuje," je ponovil še enkrat v mislih, "toda naj še malo počaka."

Kar se tiče Italijanov, je njihovo zadržanje ogorčevalo doktorico. Ta se je namreč še vedno nadejala, da bodo Italijani ostali nevtralni. Toda, kdo naj se zanese na besedo takih ljudi? "To so mandolinisti! Banditje!" je ponavljala besno. "In naš cesar je bil napram njim vedno tako dober."

Kapetan se je kmalu tako navadil na to hišo, da jo je pričel smatrati za svojo. Tam se je večkrat sestajal z grofom Kalejinom. Obraz grofa, ki se je res-

no trudil, da bi bil ljubezniv, je vedno kazal neko nadutost. Ulisej je zdaj poznal njegovo pravo narodnost, in tudi grof je vedel, da je kapetanu to znano. Vendar sta oba še nadalje spoštovala grofa incognito.

Kapetan ni bil še nikoli tako srečen kakor sedaj. Občutil je čudovito slast človeka, ki, sedeč v udobni sobi, gleda skozi okno na morje, kjer se neka ladja bori z viharjem. Kriki prodajalcev novin so javljali o strahovitih bitkah, ki so se odigravale v centru Evrope: vsled bombardiranja so gorela cela mesta; vsakih štiriindvajset ur je umiralo na tisoče in tisoče človeških bitij. . . . On pa ni nič čital, ker ni hotel ničesar vedeti o vsem tem. Hotel je živeti dalje, kakor da je svet utonil v neki rajski sreči.

Toda nastopili so dogodki, ki so ga nenadoma odtrgali od njegove sebične radosti ter mu s skrbjo zatemneli obraz. In ti dogodki so ga privedli na ladjo. Ko je sedel v salonu svoje ladje v družbi drugega oficirja, si je prižgal smodko ter se naslonil z lakti na mizo.

"Kmalu odplovemo," je rekel končno z očitno skrbjo. "Ti boš zadovoljen, Antonio . . . mislim, da boš zadovoljen."

Antonio je ostal ravnodušen. Pričakoval je nekaj več. Kadar so imeli podvzeti kako potovanje, mu je kapetan vedno imenoval luko, kam potujejo in kakšen tovar imajo. Vsled tega se je Antonio, ko je videl, da kapetan ničesar drugega ne pripomni, drznil vprašati:

"Ali odplovemo proti Barceloni?"

Ulisej je okleval z odgovorom; vrgel je nagel pogled proti vratom, kakor bi se bal, da tam kdo prisluškuje. Nato pa je rekel, približavši svoj obraz k Antonio:

"To potovanje ne predstavlja nobene nevarnosti, toda ostati mora tajno. Jaz ti to zaupam, ker so ti znani vsi moji posli in ker se smatram kot člana svoje obitelji."

Zdelo se je, kakor da ta dokaz zaupnosti ni ganil drugega oficirja, ki je še nadalje z očmi vpraševal. Kaj bodo vozili na tem potovanju?

"Antonio, ne gre za topove, niti ne za puške; ne bomo prevajali municije . . . To bo kratko in dobro plačano delo."

Nato je za hip premolknil, končno pa z znižanim glasom dodal:

"Nemci dobro plačajo. Mi bomo z oljem preskrbljevali podmorske čolne, ki jih imajo Nemci v Sredozemskem morju."

Proti Ferragutovemu pričakovanju ni njegov drugi oficir pokazal nikakega začudenja. Zdelo se je, kakor da ta vest nima zmisla zanj . . . Nato se je namiselnih in skomignil z rameni, kakor da mu je nekdo predlagal neko absurdnost.

"Nemci imajo torej podmornice v Sredozemskem morju? Kaj more tako majhen podmorski brod prepluti dolgo pot od Severnega morja do Gibraltarske tesni?"

"Ti očitno govoriš o majhnih podmornicah, Antonio, ki so obstojale v pričetku vojne. . . . Toda zdaj imajo velikanske podmorske podmornike, ki morejo pluti skriti v morskii globini, ali pa na površini kakor rušilci . . . Ti še ne veš, kaj Nemci znajo. To ti je velik narod, prvi na svetu. . . ."

Zatem je zaupno položil svojo roko na Antonijevo ramo in dodal:

"To zaupam samo tebi, in ti si edini, ki veš za to tajno, razen

oseb, ki so mi jo zaupale . . . V Sredozemsko morje bodo prišli nemški podmorniki. Mi jih bomo sestali, da obnovimo njihove zaloge olja in goriva."

Nekaj trenutkov Ferragut ni vedel, kaj naj si misli. Antonio je zamišljen obsedel. Končno je počasi vstal, odrinil stol, na katerem je sedel, in enostavno rekel:

"Ne!"
Ulisej se je na moč začudil. "Ne? Kako — ne?"

On, Ulisej je kapetan, katerega se imajo vsi pokoriti. Zato je tudi on odgovoren za ladjo, za življenje svojih mornarjev in za varnost tovara. Poleg tega je bil on tudi lastnik broda in nje mu ni imel nihče ukazovati; njegova moč ni imela mej. On se je samo iz prijateljstva in navade posvetoval s svojim drugim oficirjem, zaupal mu je svoje tajne, Antonio pa se je drznil mu ugovarjati! . . . Kaj naj pomeni ta nehvaležnost?

Antonio pa, mesto da bi pojasnil, kaj misli, je pričel samo vse trdovratneje in uporneje ponavljati:

"Ne! . . . Ne! . . ."
"Pa zakaj ne?" ga je končno vprašal kapetan, dočim mu je glas drhtel od gneva.

Antonio se je zdramil. Čutil je, da mora izreči svojo mržnjo proti temu čudovitem modernim čudom, ki so uganjala po mornjnih svojih zločinstva.

"Nič ne bi še rekel, če bi torpedirali samo oborožene ladje! Vojna je divjaštvo, pa bi se moglo še kako oprostiti te izdajalske napade; morda videti celo v njih slava delo. . . . Toda njim to ni dovolj, kakor veš. Oni torpedirajo tudi trgovske ladje in parnike, ki so polni potnikov, žena in otrok . . ."

Antonio je opaljeni obraz se je razžareel kakor pečena opeka. Oči so mu blestele v svetlem sijaju. V njem se je s podvojeno silo začel dvigati oni silni gnev in srd, ki ga je občutil, ko je čital o torpediranju velikih francoskih parnikov ob obalah Anglije.

Ferragut mu je izkušal dokazati, da nemški podmorniki napadajo samo zavezniške vojne ladje. Toda ves njegov trud je bil zaman; nič ni moglo zlomiti trdovratne odpornosti njegovega drugega oficirja. Zato, puštevč doseданje lepo prigravarjanje, je naduto rekel:

"Ne govoriva više o tem. Jaz sem kapetan, in jaz ukazujem! . . . To vprašanje je torej rešeno!"

Antonio se je stresel, kakor da ga je udarec zadel v prsi. V oči so mu privrele solze. Globoko se je zamislil, nato pa prožil Ferragutu svopo roko:

"Zbogom, Ulisej!"
On se ni hotel pokoriti, a mornar, ki se ne pokori ukazom svojega kapetana, mora zapustiti ladjo. Vedel je, da ne bo več na nobeni ladji imel takega življenja, kakor ga je imel na Mars Nostrum-u. Morda ne bo našel sploh več nameščenja . . .

Ferragut se je razjezil in vzkliknil:
"Tak nikar ne nori! Kako si trmast! Kam te bo dovedla ta tvoja pretirana trma?"
Nato je dostavil z glasom, polnim sočutja:

"Antonio, stori to radi mene. Ostaniva prijatelja. Jaz se bom pa ob drugi priliki žrtvoval. Pomisli, da sem dal svojo besedo!"

Antoniojo pa je bolno odgovoril:
"Ne morem! . . . Ne morem!"
Občutil je potrebo, da kaj več pove o tem, da dopolni svoje misli, pa je pripomnil:

"Jaz sem republikanec."

Ulisej bi se rad nasmehnil, toda trenutok ni bil prilichen za roganje, zato je iznova izkušal pregovoriti Antonija:
"Ti ljubiš svobodo, pristajaš pa v despotizmu! Anglija je velik tiran na morju. . . ."

In Ferragut mu je ponovil vse, kar je čul od doktorice, ter završil:

"Torej potemtakem si ti na angleški strani, Antonio! Ti,

človek naprednih idej! . . ."

Drugi oficir si je pričel nerazumno gladiti brado. Očividno ni imel in našel pravih besed, s katerimi bi hotel dati izraza svojemu prepričanju. In vendar je vedel, kaj ima odgovoriti. Saj je mnogo razmišljal, ko se je samoteno šetal po krovu.

"Jaz sem na oni strani, na kateri moram biti. Na francoski strani sem."

In nato je začel v svojih preprostih besedah izražati ono, kar je mislil. Francija je bila domovina Velike revolucije in zato jo je smatral kakor svojo domovino. Usoda Francije je bila torej do gotovih mej njegova lastna usoda.

Ferragut, ki ni vedel, kaj mu naj nato odgovori, se je razjezil:

"Odi! Nočem te več videti, nehvaležnik! Sam bom opravil ta posel, in tebe niti ne potrebujem. Odi s svojimi starimi lažmi, s katerimi ti je zabeljena pamet!"

Razjarjen je obrnil svojemu oficirju hrbet, sel v naslanjač in si podprl z dlani glavo.

Iz Antonijeve oči je kanila solza . . . Torej tako naj se razstaneta, ko sta dozdale drug poleg drugega živela skupno življenje, v katerem so bili meseci toliko vredni kakor cela leta!

Antonio se je plašno približal mizi ter prijel Ferraguta za roko:

"Zbogom, Ulisej!"
Kapetan mu ni odgovoril, temveč mirno dopustil, da odide, ne da bi mu rekel besedo ob razhodu.

Antonio, ki je bil že blizu vrat, se je ustavil ter obrnil nazaj, nakar je rekel z žalostnim glasom:

"Ne boj se . . . o tem ne bom nikoli nikomur črnil . . . Vse to bo ostalo med nama. Našel bom izgovor, da se možstvo ne bo čudilo mojemu odhodu."

Nato je premolknil, zatem pa boječ dodal:

"Svetujem ti, da se ne podaš na to potovanje. Vem, kaj bodo mislili naši ljudje in ne zanašaj se nanje . . . Morda se ti bodo pokorili, ker si kapetan, toda kadar se izkrcajo na kopno, jih ne moreš prisiliti, da bi molčali . . . Veruj mi in poslušaj me ter pusti to! Omadeževal si boš svojo čast . . . Zbogom, Ulisej!"

Ko je kapetan dvignil glavo, je oficir že odšel.

Uliseja je prevzela neka čudna žalost. Zdelo se mu je nemogoče izpolniti svoje načrte brez

Antonijeve pomoči. Ta je namreč odnesel seboj tudi del ugle, da, ki ga je užival kapetan med moštvo. Kako naj se pojasni njegov odhod v očigled tako izrednega in važnega potovanja? . . . Kako naj pridobi vse te ljudi, da bodo molčali?

Globoko se je zamislil, končno pa je vstal ter odšel na krov.

"Kje je Don Antonio?" . . . Pokličite ga!" je zaklical mornarjem, ki so čistili krov.

"Don Antonio, Don Antonio!" so se tedaj začeli klicati od enega konca ladje do drugega.

Don Antonio se je pojavil med nekimi vrati. Baš se je namenil še enkrat pregledati ladjo, predno odide za vselej ž nje.

Kapetan ga je sprejel povešenih oči. Na Ferragutovem obrazu je bilo čitati razne občutke: gnev zaradi neuspeha, ki ga je imel in instinktivna radost in hvaležnost človeka, ki vidi, da ga je odvrnila od njegovega tveganege koraka močna poka, ki ga zaustavlja in rešuje . . .

(Dalje prihodnjik)

DOBER PREMOG!
Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Cimpermanovi prostori
Henderson 5798
FRANK ARKO, zastopnik

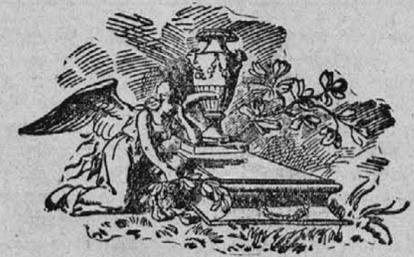
PRVI SLOVENSKI PLUMBER
J. MOHAR
6521 ST. CLAIR AVE.
Če hočete delo poceni in pošteno, pokličite mene.
R. Randolph 5188 (Thru. P.)

LOUIS MAYER
SLOVENSKA TRGOVINA DOBRIH ČEVLEJ
7508 St. Clair Ave.

OGLEJTE SI
novo otvorjeni dom, zgrajen po slovenskem stavbeniku Aug. Kaušku, na 18321 Neff Rd. Odprta za ogled vsak dan od 2. do 9. ure zvečer.

VABILO
na
PIKNIK
ki ga priredi
KLUB ZAPADNIH SLOVANSKIH DRUŠTEV
V NEDELJO 16. AVGUSTA
NA PROSTORIH FRANK ŽELEZNIKA,
4002 Jennings Rd.
Vabi se vse članstvo iz zahodne strani mesta, kakor sploh vse cenjeno občinstvo iz Clevelanda in okolice. Udeležite se v velikem številu tega piknika in tako pripomorete do zgradbe narodnega doma na naši strani. Godba bo Mauser orkester, za okrepčila pa bo skrbel odbor. Vas prijazno vabi
Odbor.

NAZNANILO!
Mi smo že dlje časa zastopniki za prodajo nagrobnih spomenikov. Imamo vedno v zalogi popolno izbiro krasnih spomenikov, vsak čas na ogled. Cena listih je:
Posamezen kamen za odrasle...\$ 65 in več
Dvojni kamen.....\$100 in več
Kamen za otroke.....\$ 35 in več
Zgovorimo se tudi lahko za pripravna odplačila. Pokličite po telefonu in pridem na dom, kamorkoli in kadarkoli.
Anton Plute
3581 E. 113th St. Tel. SWEETBRIAR 7386-J

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem sporočam žalostno vest, da je neizprosna smrt posegla v sredino moje družine in nam pobrala skrbno mater in dobro soprogo

Mary Hribar

ki je mirno zaspala v petek 31. julija, 1931

Dolžnost me veže, da se v prvi vrsti zahvalim Rev. Vitus Hribarju za lepe cerkvene obrede, ki so se izvršili na domu pokojne in za pretresljiv govor v cerkvi. Enako hvala Rev. Mihelčiču za darovano sv. mašo, ter Mr. M. Rakarju za tako lepo petje. Zahvalim se iskreno vsem darovalcem vencev in vsem, ki so darovali za sv. maše, kakor tudi vsem onim, ki so jo prišli kropiti in ki so jo spremili k zadnjemu počitku.

Vence so poklonili: Mrs. Mary Najnigar, Oltarno društvo, družina Ljubič, družina J. Asseg, družina Josip in Mary Kral, družina Frank Narobe, družina Frank in Jennie Mandel, družina Gustinčič, družina John Nose, Mr. Jakob in Frances Malovrh, družina Frank Mohorčič, društvo Marije Vnebovzete, št. 103 JSKJ, društvo sv. Jožefa, št. 169 KSKJ, Collinwood Shale Brick & Supply Co.

Srčna hvala vsem, ki so darovali za sv. maše: Frank Zupančič, družina Stopar, družina John Markel, Charlie Kral, Ana Grže, družina Kozlevčar, Madison, O., Mrs. Helen Gerčar, Ivana Pajk, J. Asseg, Julia Struna, Cecilia Zupančič, družina George Pančur, Joe Kožer, družina Ljubič, družina Frank Mohorčič, Neža Zupančič, Mrs. Rozi Mramor, Alojzij Izanc, družina J. in Mary Kral, Frank Mandel.

Lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago in vsem, kateri so kaj storili v teh žalostnih urah za nas.

Draga soproga in dobra mati, počivaj v miru tam v večnem raju. Ohranili Te bomo za vedno v spominu, dokler pridemo za Teboj. Lahka naj Ti bo ameriška zemlja. — Žalujoci ostali:

Matevž Hribar, soprog.
Carolina in Albina, hčerki.
Cleveland, O., 12. avgusta, 1931.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnim srcem naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znanec žalostno vest, da je dne 31. julija po kratki boleznii za vedno zaspal naš ljubljeni soprog in dragi oče

Alois Modic

Položili smo ga k večnemu počitku 3. avgusta, 1931 na Calvary pokopališče.
Tem potom se iskreno zahvaljujemo vsem onim, ki so okrasili krsto pokojnega s krasnimi venci, in sicer: Družina Frank Modic, družina Joseph Modic, družina Frank Susman, družina Frank Telich, družina Gašper Mlakar, družina John Žitnik, od prijateljev ranjkega, društvo Slovan, št. 3 SDZ.
Iskrena zahvala vsem, ki so darovali za svete maše: Družina Caroline Modic, Mr. Frank Mišič, družina Frank Modic, družina Matt Modic, Mrs. Frank Bešaj, družina Louis Lanchman, družina Joseph Petric, Miss Mary Galnar, Mr. John Petrovič, Mr. Louis Doblikar, družina Julia Bokar.

Prisrčna hvala vsem onim, ki so dali avtomobil brezplačno na razpolago pri pogrebu. Lepa hvala vsem, ki so ga obiskovali za časa boleznii in vsem, ki so ga prišli pokropiti, ko je ležal na mrtvaškem odru, kakor tudi vsem onim, ki so čuli pri njem ter vsem, ki so ga spremili k zadnjemu počitku.

Prisrčna hvala Rev. B. J. Ponikvarju za opravljene cerkvene pogrebne obrede. Lepa hvala tudi pogrebniku Frank Zakrajšku za lepo vodstvo pogreba.

Tebi pa, dragi soprog in oče, želimo, da počivaš v miru v zasluženem počitku in lahka naj Ti bo ameriška zemlja!
Žalujoci ostali:
Johana Modic, soproga.
Stanley, Louis, Frank, sinovi; Jennie, Elsie, Mary, Theresa, hčere.
Cleveland, O., 13. avgusta, 1931.